

SANT CELONI/LA BATLLÒRIA

L'Ajuntament adjudica per 925.000 euros les obres de reforma de la Unió Batllorienca

També resol el concurs de la restauració de Sant Llorenç de Vilardell, on es destinen uns 143.000 euros

REDACCIÓ. La Batllòria L'Ajuntament de Sant Celoni ha adjudicat aquesta setmana les obres de reforma i restauració de la Unió Batllorienca i de l'ermita de Sant Llorenç de Vilardell. De la primera de les obres se n'ocuparà una unió temporal d'empreses integrada per Formsace SL i Riemar projectes i instal·lacions SL que ha guanyat el concurs amb un pressupost de 924.918,45 euros més Iva. Les obres de l'ermita, d'altra banda, aniran a càrrec de l'empresa SIC Bosch SL, a qui s'han adjudicat els treballs per un import de 142.807,08 euros.

Per l'execució dels treballs de l'equipament de la Batllòria, l'Ajuntament va valorar les més de 30 ofertes que es van

presentar a concurs. El projecte inclou la substitució de l'actual edifici de la Unió Batllorienca, situat entre la carretera Vella i el fons del carrer Breda, per un altre de nou, connectat amb el Centre Cívic del carrer Major. El nou equipament disposarà de tres plantes i un pati interior, en una superfície de 797 metres quadrats.

El soterrani contindrà tres sales per a les entitats del poble, un magatzem general i un pati. A la planta baixa s'hi situarà una biblioteca de 105 metres quadrats, a més de l'entrada principal i la primera planta disposarà d'una sala polivalent de 120 metres quadrats amb capacitat de 180 persones, a més d'espais complementaris.

L'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu, ha assenyalat que aquesta actuació "permetrà resoldre una necessitat històrica d'equipaments municipals per la ciutadania i les entitats de la Batllòria i millorarà l'espai que disposen actualment la gent gran i els joves".

Les obres de l'ermita Sant Llorenç de Vilardell s'adjudiquen a SIC Bosch SL

D'altra banda, les obres de restauració de l'ermita de Sant Llorenç de Vilardell consistiran en la reparació de la nau de l'església, la reconstrucció

del porxo de l'entrada i la reparació del campanar i la sagristia. El condicionament d'aquest espai també inclourà el tractament dels paraments interiors i exteriors utilitzant sistemes i materials constructius originals, a base de pedres, dovelles o equivalents.

Segons l'Ajuntament, els treballs que afectin el subsòl i alguns elements significatius de l'edifici es realitzaran sota control arqueològic. Les obres tenen un termini d'execució de set mesos.

Sant Llorenç de Vilardell és un conjunt format per l'església i la rectoria que, segons alguns historiadors és d'origen preromànic, tot i que la primera documentació de la capella data de 1279.

Una quinzena de persones participen al taller per a emprenedors

Sant Celoni. Una quinzena de persones han participat al taller per a emprenedors que el Servei de Creació d'Empreses de l'Ajuntament de Sant Celoni va organitzar els dies 29 i 30 d'octubre. Amb aquestes classes, s'intenta conèixer les potencialitats dels possibles emprenedors com a empresaris, comprendre la utilitat d'un Pla d'Empresa, identificar les funcions i responsabilitats de cada lloc de treball o conèixer els aspectes jurídics i fiscals d'interès per crear un negoci. Aquest any ja s'han organitzat altres tallers de les mateixes característiques i, segons l'Ajuntament, vista la gran demanda, se'n preveu organitzar de nous. Les persones interessades a participar-hi s'han d'adreçar al Servei de Creació d'Empreses, al Safareig. REDACCIÓ.

TRIBUNA OBERIA PERE TARRIDAS, Columnista

Una pel·lícula dels germans Marx

Fa pocs dies, en un d'aquests canals televisius que es dedica a transmetre pel·lícules en blanc i negre de l'any de la picor, vaig tenir ocasió de tornar a veure el film "Sopa de ganso", una paròdia genial ambientada en un petit país europeu de ficció anomenat Freedonia, governat en pla dictatorial per en Groucho Marx en el paper de Rufus T. Firefly, amb el seu germà Zeppo com a secretari i en Chico i en Harpo fent d'espies al servei d'un enemic del règim. Va ser produïda l'any 1933 i es tracta d'una obra totalment disbauxada, feta a mida per al llum de la família Marx. Hi ha escenes de recepcions diplomàtiques, reunions del consell de ministres, declaracions de guerra, totes elles farcides de diàlegs surrealistes. Una pel·lícula amb situacions increïbles. Però, és realment increïble la Freedonia dels Germans Marx? Jo no n'estaria tant segur.

Si els guionistes de la pel·lícula haguessin viscut aquest any 2009 a Catalunya, haurien trobat un munt de petites històries susceptibles de ser aprofitades per arrodonir la seva esbojarrada Freedonia. És un gag sensacional crear a bombo i plateret una loteria nova, la Combi 3, amb una gran despesa en promoció publicitària, en tecnologia i material, fer el llançament el dia 20 de setembre i retirar-la el dia 24. Motiu? S'adonen que hi perden calers. Deu ser la primera vegada que s'ha produït un fet

semblant i no m'estranyaria que l'assumpte acabés en el llibre Guinness. No es coneix cap govern, ni cap casino amb capacitat per establir les regles de joc, que reparteixi més diners dels que recapta. Estem a finals d'octubre i la ONCE i la Organització Nacional de Loteries d'Espanya encara deuen estar rient. En un país seriós, davant un ridícul tan espantós, la Sra. Mercè Claramunt, directora general de Loteria de Catalunya, hauria d'haver presentat la seva dimissió. I si no la presentava, el Sr. Joan Boada, director general d'Interior, l'hauria de cessar. I si no passava res de tot això, el Sr. Joan Saura els hauria d'enviar a casa a tots dos. Però aquí, com a Freedonia, la lògica és una paraula desconeguda.

I no parlem de la lleona que era gos. Un pobre animal abandonat a La Sènia pel seu amo, en un entorn desconegut, famolenc, que s'alimentava amb les deixalles d'una granja i no havia atacat ningú, va mobilitzar una imponent maquinària per acabar mort a trets. I menys mal que el govern de Madrid no ens ha traspassat les forces armades, que si no el "show Baltasar", batejat així a major glòria del nostre Conseller de Medi Ambient, encara hauria estat molt més espectacular. La carnisseria ens ha costat 16 milions de les antigues pessetes i no ens estranyaria gens que d'aquí a quatre dies al responsable de l'execució li concedissin la Creu de Serveis Dis-

tingits. Però, tranquils que ens ho podem permetre, que per alguna cosa a Catalunya paguem l'Impost de Successions més alt de tot l'Estat espanyol. És que nosaltres som diferents.

I si de la política anem a l'elitista grupet de la gran burgesia catalana, tenim el cas Millet. Ja se n'ha parlat molt, però hi ha un aspecte que és digne de ser comentat. Què han fet durant tots aquests anys els membres de la Fundació del Palau de la Música Catalana? Tenien indicis per totes bandes: advertiments de la Sindicatura de Comptes, denúncies a Hisenda, modificació unilateral dels estatuts per justificar una remuneració escandalosa, actes de junta incorrectes i despeses fora de tota mida com ara el cotxe Mercedes que costava 6.000 euros de lloguer al mes (1.000.000 de les antigues pessetes) mentre no hi havia diners per pagar un entrepà als cantaires. Queda també un aspecte no menys important com són els antecedents. L'any 1983 el Sr. Millet va col·laborar activament en la ruïna de l'empresa Renta Catalana d'on es van fondre els estalvis de més d'un miler d'inversors, va ser acusat i finalment condemnat i empresonat per falsificació documental. No deixa de ser un sarcasme que un dels patrons manifestés el seu astorament en un mitjà públic de comunicació dient una frase memorable: "Del Sr. Millet, qui s'ho havia de pensar". Genial. Freedonia

pura. Amb la història del Sr. Millet qualsevol persona s'hauria de pensar qualsevol cosa. Molt possiblement la majoria dels membres del Patronat són persones que no han parat mai la mà però el que és segur és que han tancat els ulls i les orelles i això és un greu manquement de les funcions que tenien assignades. Si no són culpables, són irresponsables. Però allò que resulta més còmic d'aquest afer, allò que els fa dignes de figurar a la nova Freedonia del segle XXI, és que aquests representants de l'elit del país, enlloc de callar i fer mutis amb el cap baix, es volen personar en el judici com a part acusadora. Em sembla esbèrfic.

Els Germans Marx han creat escola, però la societat catalana no es pot transformar en una pel·lícula còmica. Si Salvador Espriu escrivís avui el seu "Assaig de Càntic en el Temple", a la seva terra "pobra, bruta, trista i dissortada" hi afegiria, sens dubte, tres adjectius més: "traïda, escurada i ridiculitzada". La nostra esperança com a país rau en la societat civil que no forma part d'aquesta patuleia de còmics sense gràcia. En el ferm voluntariat que nodreix permanentment institucions com Càritas, Creu Roja, i associacions culturals i assistencials de tota mena, amb iniciatives com la que està en marxa en aquests moments recollint menjar per les persones necessitades i marginades per la crisi. No tot està podrit a casa nostra.